

Yolları Ben Getireceğim

– Ümit Seyhan · 15 Mayıs 2010

Yürüyorum ıssızım bugün her zamankinden fena
Sen gideli kimse halimi hatırmı sormadı daha
Hani en sevdiğin çiçekti ya beyaz papatya
Mevsimsiz açmıyor oda bak
Oysa kelebekler üşüşürdü taçlansaydı saçlarında

Geçiyorum dar bir sokaktan,unutulmuş eski evlerin arasından
Sen ağlamıştın hani böyle bir yerde.kaçtığım o şehirde
Sen gideli sebepsiz bir ağrı var zaten içimde
Bilmem nasıl olmalı insan yarısı yitikse birde

Riyasız bakardı gözlerin,yükserlerden bırakan kendini bir su gibi
Nefes nefes heyecanım buz keserdi akıntının içinde
Unuttuğum anılarım başsız kolsuz çıkıyor önüme
Her yerdesin kaçamadım nere gitsem varmışsın benden önce

Yıkılmaz bilirsin ,iyiki görmedin kalkmam belki bir daha
Büyüdüm bu yaştan sonra, ağlayarak acımla başbaşa
Ah ne desen haklısın,gel salalım kendimizi mavi sulara
Sensiz ölmem, gelde et şu kaderimizi al aşğa

Ah ne güzelsindir şimdi baharlar ıslak saçlarında yağmurdur yine
Hüzün yanıyormu hala gözlerinin buğulu iç çekişinde
Ellerin soğuksa uzat avuçlarımın içine,içimdeki ateşi görmesende
Hisset son kez nefesimin savrulan kederinde

Biliyorum duyuyorsun,kalbim atıyor hep senin yanında
Yatarken selam yolluyorsun bir gün aksatmadın daha
Sarıldığın düşlerinde,ettiğin dualarında hep beraberiz ya
BEKLE
Yolları ben getireceğim birgün cözüp darmadağın
Avuçlarımda sana